

legyen a dolga, hogy a kultúra érdekében „rásegítsen” bizonyos helye(ke)n az üzletre. Máshogy a dolog nem reális.

Az előírás szerint minden művésznak, akinek felvétele van az archívumban, joga van ott megjelenni és azt mondani: kérem szépen szíveskedjék egyik vagy másik felvételemet megjelentetni. Erre az új tulajdonos válaszolhat úgy, hogy: vállalom, egy éven belül megjelentetem, vagy úgy, hogy: sajnálom, de én ezt nem tudom megtenni. Ez utóbbi esetben viszont a másolási díj és egy nemzetközi átlagnak megfelelő licence-díj ellenében át kell adnia a művésznak a hangszalagot, illetve annak egy megfelelő másolatát, a művész pedig elviheti más céghez, ahol megállapodást köthet a felvétel megjelentetéséről. Természetesen ez a lehetőség értelemszerűen a zenekarokra mint szervezetekre is vonatkozik. Így az új tulajdonos nem öröklí a Hungaroton monopóliumának azt

a részét, hogy egyedül döntse el: kit tart fontosnak, vagy nem fontosnak.

- Mi történik, mi történhet egy esetleges újabb tulajdonosváltás esetén? Nálunk ugyanis az a divat, hogy új tulajdonos (behelyettesíthető új kormányval, új főnökkel stb.) legfontosabbnak az előző által képviselt normákat, megvalósított vívmányokat azonnal hatályon kívül helyezni.

- A Művelődési és Közoktatási Minisztérium, valamint a Széchenyi Könyvtár egyetértése nélkül sem tulajdon-átruházás, sem esetleges külföldre eladás nem lehetséges. Ez a két intézmény pedig nyilván nem egyezik bele olyan tulajdon-átruházásba, amely érinti a Hangarchívum nemzeti jellegét és abba sem fog beleegyezni, hogy az eredeti példányok tulajdonjogát átruházzák külföldre.

Együttműködési ajánlat zenekaroknak

Hollós Máté a Hungaroton Classic-ról

-Beszélgetés a magyar hangfelvételek jövőjéről a Hungaroton privatizációja kapcsán Hollós Mátéval, a Hungaroton Classic ügyvezető igazgatójával-

- A privatizáció, illetve a hírhedt privatizációs botrány kulcsszava a Hangarchívum volt. Mekkora értéket nyertek, illetve vesztek el ezzel a pályázók?

- Pontatlan feltételezés, hogy önmagában ez az archívum valami olyanfajta értéket képvisel, mint mondjuk egy kép- vagy kódextár. Értékük a kiadói jogoknak van, amelyek elvileg ezekkel a szalagokkal állnak összefüggésben, gyakorlatilag azonban a Hungaroton Gong és a Hungaroton Classic kiadókhoz kötődnek.

- Szép dolog a nemzeti vagyon, a nemzeti kultúra védelme, de a privatizáció után is meg kell élnie majd a cégnek, mégpedig kemény piaci feltételek közepette. Összeegyeztethető-e a kettő?

- Természetesen a piacképesség nem elhatározás kérdése. Ebben az archívumban bizonyára számos olyan, a lelkünknek kedves felvétel van, amit ma már nem vihetünk a piacra. Vagy az elavult technika miatt, vagy azért, mert a felvételen a legnépszerűbb repertoárba tartozó művek vannak. Ezeket el lehetett adni, amikor Magyarországon egyedül a Hungaroton volt a piacon. Ma, amikor itthon éppúgy megtalálhatók minden konkurens cégnek a kiadványai a világ vezető előadóival, a legkorszerűbb technikákkal kivitelezve, ezeket nem lehet piaci mértékben eladni.

Az azonban, hogy egy ilyen - az élő és a már nem élő magyar művészek iránt elkötelezett - konzorcium nyerte a pályázatot, amely az archívum tulajdonjogát is magában foglalja, humánus üzletpolitikát garantálhat. Sokkal tágabban igyekszik majd

megvonni a piacképesség határait, mint tenné azt bármilyen külföldi cég. Megpróbálja majd ezeket piacképességet fokozó összetételben, árkategóriában piacra dobni, hogy minél több magyar felvétel kerüljön be a világ vérkeringésébe.

Piacképességünk szempontjából - legalábbis egyelőre - fontos tudni, hogy mik azok a nem standard repertoárhoz tartozó ritkaságok, azok a specifikumok, amelyek hiányoznak a piacról, amit szívesen látnak a zenebarátok, s mi az, ami eladható. Először ezekkel szeretnénk jelentkezni a piacon.

- A minisztériumi „Garanciák”-ban van egy olyan pont, amely szerint az új tulajdonosnak „évi legfeljebb 30 olyan felvétel új kiadását kell vállalnia, amelyek költségeit a zeneszerző, az előadóművész vagy valamely támogató (alapítvány, szponzor, stb.) viseli. Nem jelent-e újabb veszélyt a hanglemezkiadásban, amely a pénzszerzés erényét preferálja szemben a művészi teljesítménnyel? Vagyis aki ügyes és pénzt szerez, az akkor is megjelentet-heti szerzői, előadói felvételét, ha az nem üti meg mondjuk a piacképesség legalsó szintjét sem?

- Úgy gondolom, hogy nem ez a jellemző, bár a veszély kétségtelenül fennáll. Kötelezettségünk természetesen nem terjed ki a lemezeretlen produkciók megjelentetésére. Nyilván az általunk élvezett monopóliumot akarta az állam a ránk rótt terhelő kötelezettséggel korlátozni. Ugyanakkor így jelennek meg olyan felvételek is, amelyeket mi nem tudtunk volna finanszírozni, de jó, hogy megjelennek, színesítik a palettát. Nem olyan terhelő tehát ez a

becsvágyainkat, amelyek értelmében már az egész közeli jövőben zenekari felvételeket tudunk készíteni. A már befutott tőkebevételek és a várható tőkeinjekciók segítségével képesek leszünk befektetni. Ennek első „gyümölcse” a karácsonyi időszak új lemeze lesz: Vásáry Tamás vezényletével Dohnányi Fisz-moll szvitje a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának előadásában, a Szimfonikus percek és a Gordonkaverseny, amelynek szólistája Onczay Csaba. Ez a felvétel minden jelenlegi koncepcióknak megfelel: kitűnő művészeket mutat be és olyan darabokat, amelyek hiánycikket jelentenek a piacon. A másik téli tervünk pedig egy Mozart árialemez Polgár Lászlóval és az Állami Hangversenyzenekarral, Kovács János vezényletével. Ha a világ megszokja, hogy a Hungaroton jó előadókkal jelentkezik a piacon, akkor talán lehetőség nyílik egy-egy standard repertoárdarab felvételére is.

A rádiózenekaros felvétel egyben egy együttműködési kísérlet „premierje” is: a költségeket megosztottuk a Magyar Rádióval, amely fontosnak tartotta, hogy egy ilyen munkához, egy ilyen lehetőséghez anyagi segítséget nyújtson. Ehhez hasonló együttműködésre másokkal is szívesen vállalkozunk majd, különösen ha egy zenekar a hanglemezpiacon vonzónak tartott programmal jelentkezik. Az anyagi együttműködést a zenekarok esetében különösen célszerűnek tartanám, mert ezeknek a felvételeknek az előállítás költsége nagyon magas. Ha egy zenekar például úgy gondolja, hogy számára egy általunk elkészített lemez jó referenciaanyagként szolgálna, érdemes eltűnődnie azon, - hasonlóan a Rádiózenekarhoz - milyen résztvállalásra képes.

Tóth Anna

Az 1995. július 7-én pénteken délelőtt a Bp. I. ker. Szabó Ilonka u. 75-77/B kerti emelet 3.sz. lakásban történt betöréskor ellopott tárgyak jegyzéke.

- I. 1 db. amerikai gyártmányú **ARTLEY** ezüst fuvola gyári száma: **444-584**, értéke kb.: 30.000.-Ft. használt, lyukas billentyűzet az „A” billentyű kivételével a többi a hangszerhez készült dugókkal betömve. A tok a szokásostól eltérő nagyságú fuvola és egy piccolo együttes tárolására alkalmas kis bőrönd, fekete bőr, sarkát hajlított fém lapok védik, elején ezüst színű Artley felirat, belső bélése sötétkék plüss anyag. Valószínűleg egy sötétkék zsebkeendő volt törülköendőnek.
- II. 1 db japán gyártmányú ébenfa **YAMAHA** piccolo - típuszáma YPC-62 - (kb. 30 x 10 cm) fekete tokban, belül bordó bársony béléssel. Alig használt, 1994-es katalógusbeli ára: 125.000.-Ft volt.
- III. 1 db japán gyártmányú **AULUS** barokk fuvola (típuszáma AF 3) csontszínű, műanyagból készült kópia, Magyarországon ritkaság, barokk hangszer lévén egyetlen billentyű van a lábrészén. Normál méretű fuvolatokban rajta barna vászon huzattal.
- IV. 1 db **AULUS** basszus furulya Symphony család. **No 533-E**. A furulya valószínűleg egy fekete keménytokban található.

Kérjük, aki valamit tud a hangszerekről, értesítsen!

Reményi Ágnes telefon: 210-90-37

**I. ker. Rendőrkapitányság Helyszínelők:
17-58-722 / 114 mellék (Badó örnagy)**

Pop Art Instruments & Cases

1022 Budapest, Eszter u. 14.
Telefon, Fax: 115-96-30

stb.) teherszállítására és tárolására. Vízhatlan borítás, tökéletes biztonság. Üveg-, és karbonszál erősítésű poliészter tokok, csellók és bőgők városi szállítására.

Külföldi hangszertokok és hangszertartozékok (húrok, vonószór, és egyéb alkatrészek) importálása katalógus alapján.

Zenei segédeszközök, (speciális székek és állványok) stúdiótechnika.

Mesterhangszerek adás-vétele.

